

Matching Tradition of the Patiyal in Tamil Grammar

K. Rajastri, Ph.D Research Scholar of Tamil, Ref. No.07605, A.V.C College, Mannanpandal, Mayiladuthurai, Affiliated to Bharathidasan University, Tiruchirappalli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5673-6374>

Dr. S. Tamilvelu, Associate Professor & Head, Department of Tamil, A.V.C. College, Mannanpandal, Mayiladuthurai, Affiliated to Bharathidasan University, Tiruchirappalli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-1954-3058>

DOI: 10.5281/zenodo.18880072

Received: 27 August 2025, Revised: 30 September 2025, Accepted: 1 October 2025, Available online: 26 November 2025.

Abstract

Tamil Grammar have developed into Moondrilakkanam, Nankilakkanam and Ainthilakkanam. The value of the patiyals speaks individually in the grammatical world. Many early patiyals have disappeared and only a few books have survived due to the quotes of the commentators. After a certain period of time, patiyal grammar began to reproduce. Though many messages have been included in these patiyal books, it is notable that the adverbs are discussed in detail. The literary grammar books that emerged in the Tamil language reflect the culture and social structure of the people of those times. Thus, the adverbs that are discussed widely in patiyal books that develop the theory of varna. As a result, this research article introduces what adverb means and what messages are discussed in adverbs in a clear method.

Keywords: Tamil Grammar, Slang, Collocations, Color Classification, Origin of Letters, Zodiac Signs, Traditions.

References

- [1] Kadirai Velpillai, Na. *Tamil Mozhi Akarati*. Sarada Patippakam, Chennai, 2003.
- [2] Annamalai, I., and Subramanian, Pa. Ra. *Kriyavin Tarkalattamil Akarati*. Chennai, 1992.
- [3] Singaravelu, Aa., and Sivapparakacam, Aa. *Abitana Cintamani*. Sarada Patippakam, Chennai - 2001.
- [4] Govindarasa Mutaliyar, Ka. Ra. Vi. U. *Pannirupattiyal*. Tirunelveli Thennindia Saiva Siddhanta Noorpatippu Kazhagam, Tirunelveli, 1943.
- [5] Agattiyalingam, Ca., and Gnanamurti, Ta. A. *17th Karuttaranku Aayvukkovai Tokuti -2*. India Palkalaikkalaka Tamilaciriyar Manram, Annamalai Nagar. – 1985.
- [6] Kantaiya, Na. Ci. *Senthamizh Akarati*. Ulaka Tamilaraycci Niruvanam, Chennai, 1999.
- [7] Winslow, S. *Tamil Matrum Angila Akarati*. Asian Kalvic Cevai, Puthutilli, 1979.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழிலக்கணத்தில் பாட்டியல்கள் கூறும் பொருத்த மரபு

க. ராஜஸ்ரீ, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், Ref. No.07605, தமிழாய்வுத்துறை, அ.வ.அ. கல்லூரி, மன்னன்பந்தல், மயிலாடுதுறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5673-6374>

முனைவர் சு. தமிழ்வேலு, இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர், தமிழாய்வுத்துறை, அ.வ.அ. கல்லூரி, மன்னன்பந்தல், மயிலாடுதுறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-1954-3058>

DOI: 10.5281/zenodo.18880072

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழில் இலக்கணங்கள் மூன்றிலக்கணம், நான்கிலக்கணம், ஐந்திலக்கணமாக வளர்ச்சி பெற்றன. தனியிலக்கணமாகப் பேசப்படும் பாட்டியல்கள் இலக்கண உலகில் பெற்ற மதிப்பை அறிய முடியவில்லை. ஏனெனில் ஆரம்பகாலப் பாட்டியல்கள் பல அழிந்து உரை ஆசிரியர்களின் மேற்கோள்களால் மட்டுமே சில நூற்பாக்கள் உயிர் பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்திற்குப் பின்பு பாட்டியல் இலக்கணம் பல்கிப் பெருக ஆரம்பிக்க தொடங்கின எனலாம். இப்பாட்டியல் நூல்களில் பல செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன எனினும் பொருத்தங்கள் மற்றும் பிரபந்தங்கள் சிறப்பாகப் பேசப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழ்மொழியில் தோன்றிய இலக்கிய இலக்கணங்கள் அந்த அந்தக் காலத்திற்குரிய மக்களின் பண்பாட்டையும், சமூக அமைப்பையும் வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றன. அந்த வகையில் பாட்டியல் நூல்களில் பெரிதாகப் பேசப்பட்டுள்ள பொருத்தங்கள் வர்ணக்கோட்பாட்டை வளர்த்தெடுப்பதாகவே அமைந்துள்ளன. எனவே, பொருத்தத்தின் தோற்றம் ஆராயப்படுவதோடு பொருத்தம் என்றால் என்ன பொருத்தத்தில் பேசப்படும் செய்திகள் என்ன என்பதை அறிமுகம் செய்யும் வகையில் இவ்ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழிலக்கணம், பாட்டியல்கள், பொருத்தங்கள், வருணப்பாகுபாடு, எழுத்துக்களின் பிறப்பு, இராசி - நட்சத்திரம், மரபுகள்.

முன்னுரை

காலந்தோறும் வளரும் கருப்பொருள் வளர்ச்சிக்கேற்ப இலக்கணங்களும் பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கின்றன. தமிழ் இலக்கணங்களில் பாட்டியல்கள் ஒரு தனி இலக்கணமாகப் பயிலப்பட்டு வருகின்றது. அப்பாட்டியல் நூல்களில் முதன்மையாகப் பேசப்படுவது பொருத்தப் பகுதியாகும். பாட்டியல்கள் முன்வைக்கும் பொருத்தங்கள் இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

பொருத்தம் சொல் விளக்கம்

பொருத்தம் என்பது இரண்டின் இலக்கணத் தன்மையைக் குறிப்பதாகும். பொருத்தம் என்னும் சொல்லிற்கு நா. கதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழ்மொழி அகராதி, “இணக்கம், தகுதி, பொருந்தனை” என்று விளக்கம் தருகின்றது. (தமிழ்மொழி அகராதி, ப. 1099) “இணக்கம், தகுதி, பொருந்தனை, பொருந்துகை, உடன்படிக்கை, மணமக்களின் சாதக இணக்கம்” (கழகத் தமிழ் அகராதி, ப. 1099) என்று கழகத் தமிழ் அகராதியும் பொருத்தத்திற்குப் பொருள் கூறுகின்றது. பொருத்தம் என்னும் சொல்லிற்குக் க்ரியாவின் தற்கால தமிழ் அகராதி, “ஏதேனும் காரணத்தால் அல்லது அம்சத்தால் ஒன்று மற்றொன்றுக்கு ஏற்றதாகவோ இசைந்ததாகவோ இருப்பது” (க்ரியாவின் தற்கால தமிழ் அகராதி, ப. 781) என்று விளக்கம் தருகின்றது. பொருத்தச் சொல்லிற்கு விளக்கமாக, தமிழ், இணக்கம் என்னும் சொற்களை எஸ். வின்சலோவின் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில அகராதி காட்டுகின்றது. (தமிழ் மற்றும் ஆங்கில

மலர் - 5, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2056

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அகராதி, ப. 822) அபிதான சிந்தாமணி, பொருத்தம் என்னும் சொல்லுக்கு, “செய்யுள் செய்யவல்ல கவிகள் தலைமகனுக்குத் தீமைவராது மங்கலம் பயப்பத் தலைமகன் பெயர்க்குத்தக்கவாறு எழுத்துச்சொல் முதலிய புணர்த்திப் பொருந்தப்பாடும் முறை பொருத்தமாகும்” (அபிதான சிந்தாமணி, ப. 1212) என்று தரும் விளக்கம் புதுமையானதாகும். பொருத்தம் என்னும் சொல் குறித்து அகராதிகள் தரும் விளக்கத்தின் மூலம் இச்சொல்லிற்கானப் பொருளை அறிய முடிகின்றது. அவை பொருத்தம் என்பது பொருளை மட்டுமின்றி மனத்தையும் நோக்கி அமைவது என்று புலனாகிறது.

பாட்டியலின் பொருத்த வரையறை

எதிலும் பொருத்தம் காண்பது மனித இயல்பு. தலைவன் தலைவிக்குப் பொருத்தங்காணும் நிலையைப் போன்று தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள் பாட்டுக்கும் பாட்டுடைத் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் பொருத்தங்களை வகுத்திருப்பது பாட்டியலின் பொருத்தமாகும். பாட்டுடைத் தலைவன் மீது நூல் செய்யும் போது அத்தலைவனுக்கு உண்டாகும் தீங்கைத் தவிர்ப்பதற்காகவே மங்கலம், பொருத்தம் என்னும் சோதிடக் கருத்துகள் இடம் பெற்றன. தலைவன் பெயருக்கு எழுத்து, சொல், சீர் முதலியவைப் பொருந்தி வர வேண்டும் என்றும் இவ்வாறு பொருந்தி வருதல் நன்மை பயக்கும் என்றும் பாட்டியலின் பொருத்தப் பகுதிகள் இலக்கணம் வரையறுக்கின்றன. பாட்டியலின் தொடக்கப் பகுதியாகப் பொருத்தவியல் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்பினை உடைய பொருத்தங்களைக் கூறும் பாட்டியல்களை அறிவது அவசியமாகும்.

பொருத்தங்கள் கூறும் பாட்டியல் நூல்கள்

பாட்டியல் பொருண்மையில் முதல் இயல் பொருத்தங்களை விளக்கும் பகுதியாகும். இவ்வியலின்கண் மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உண்டி, வருணம், நாள், கதி, கணம் ஆகிய பத்துப் பொருத்தங்கள் அமைந்துள்ளன. பொருத்தங்களின் எண்ணிக்கையில் நூல்களுக்கிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவை போன்றே பொருத்தங்களைக் கூறும் முறையிலும் நூல்களிடையே வேறுபாடுகள் அமைந்துள்ளன. பாட்டியல் நூல்களில் பொருத்தங்களைக் கூறும் நூல்களும் பொருத்தம் தவிர்த்துப் பிரபந்த இலக்கணம் மட்டும் கூறும் நூல்களும் எழுந்துள்ளன. தமிழில் எழுந்தப் பாட்டியல் நூல்களில் பொருத்தங்களைக் கூறும் நூல்கள் பின்வருவனவாகும். 1. இந்திரகாளியம், 2. பன்னிருபாட்டியல், 3. வெண்பாப் பாட்டியல், 4. நவநீதப் பாட்டியல், 5. வரையறுத்தப் பாட்டியல், 6. சிதம்பரப் பாட்டியல், 7. தொன்னூல் விளக்கம், 8. பிரபந்த திரட்டு, 9. முத்துவீரியம், 10. பொருத்த விளக்கம், 11. இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல், 12. பிரபந்த தீபிகை, 13. சுவாமிநாதம்

அச்சில் ஏறாத பொருத்த நூல்கள்

சண்முகப் பாட்டியலும் உரைநடையில் அமைந்த பொருத்த வினாவும் விடையும் இவை இரண்டும் தாள் சுவடி நிலையிலேயே இருக்கின்றன என்பதை மு.க அகமது மரைக்காயர் “பொருத்த விளக்கம்” (க. அகமது மரைக்காயர், 17வது ஆய்வுக்கோவை, ப. 8) கட்டுரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பதால் இவ்விரு நூல்களின் நிலைகளை அறியமுடிகின்றது.

பொருத்தம் கூறாத பாட்டியல்கள்

நூல் இயற்றும் ஆசிரியர்களின் மனப்போக்கிற்கு ஏற்ப அந்நூல்களில் செய்திகள் அமையும். அந்த வகையில் பாட்டியல் நூல்கள் இயற்றியப் புலவர்களின் மனப்போக்கை அறிய முடிகின்றது. அவ்வகையில் பொருத்த இலக்கணத்தைச் சுட்டாத இரண்டு பாட்டியல் நூல்கள் உள்ளன. அவை 1. பிரபந்த மரபியல், 2. பிரபந்த தீபம் என்பனவாகும்.

பாட்டியல்கள் கூறும் பொருத்தப்பாட்டு இலக்கணம்

இலக்கணங்கள் பொதுவாக இரண்டு முறையில் அமைகின்றன. இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் படைத்தல் ஒருமுறை; இலக்கணம் கண்டு இலக்கியம் படைத்தல் மற்றொரு

மலர் - 5, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2056

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

முறையாகும். இவ்விரு முறைகளையும் உள்ளடக்கியே பாட்டியல் நூல்கள் இயற்றப்பட்டவை எனலாம்.

பிறப்புப் பொருத்தம்

எழுத்துக்களின் பிறப்பைக் குறிப்பிடுவது பிறப்பு பொருத்தமாகும். பன்னிரு உயிரையும் பிரமன் படைத்தான். கண்ணுதல் (சிவன்) 'க, ங' என்னும் எழுத்துக்களையும் திருமால் 'ச, ஞ' என்னும் எழுத்துக்களையும், முருகன் 'ட, ண' என்னும் எழுத்துக்களையும், வெங்கதிர் ப, ம என்னும் எழுத்துக்களையும், 'மதி ய, ர' என்னும் எழுத்துக்களையும், இந்திரன் 'த, ந' என்னும் எழுத்துக்களையும், கூற்றுவன் 'ழ, ள' என்னும் எழுத்துக்களையும், குபேரன் 'ல, வ' என்னும் எழுத்துக்களையும், வருணன் 'ற, ன' என்னும் எழுத்துக்களையும் படைத்தனர் என்று பிறப்பு பொருத்தம் கூறுகின்றது. இதனை,

கண்ணுதல் திருமால் கதிர்வேல் முருகன்

விண்ணவர் தலைவன் வெங்கதிர் வெண்மதி (பன்னிரு பாட்டியல், நூ. 4)

என்னும் நூற்பா இதனை விளக்கும்.

வருணப் பொருத்தம்

வருணம் என்பது சாதி, நிறம், எழுத்து என்பனவாகும். அந்தணர், அரசர், வணிகர், சூத்திரர் என்னும் நால்வகைச் சாதிக்கும் உரிய எழுத்துக்களைக் கூறுவது வருணப் பொருத்தமாகும். திசைமுகன் படைத்தப் பன்னீரு உயிரும், ஈசன் படைத்த க, ங வும், திருமால் படைத்த ச, ஞ வும், அறுமுகன் படைத்த ட, ண வும் அந்தணர் சாதிக்குரியவையாகும் என்பதை,

நறுமலர்த் திசைமுகன் ஈசன் காரணன்

அறுமுகன் படைத்தன அந்தணர் சாதி (பன்னிரு பாட்டியல், நூ. 5)

இந்நூற்பா மூலம் அறிய முடிகின்றது. இந்திரன் படைத்த த, ந வும், சூரியன் படைத்த ப, ம வும், சந்திரன் படைத்த ய, ர வும், அரசர் சாதிக்குரியவையாகும். குபேரன் படைத்த ல, வ வும், வருணன் படைத்த ற, ன வும் வணிகர் சாதிக்காகும். எமன் படைத்த ழ, ள என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களும் சூத்திரர் சாதிக்குரியவையாகும். எழுத்துக்களை வருணத்திற்குப் புகுத்துவது வருணப் பொருத்தமாகும். அந்த அந்த வருணத்திற்கு உரிய எழுத்துகளே முதற்சீரின் கண் அமைதல் வேண்டும்.

கதிப் பொருத்தம்

தேவர், மக்கள், விலங்கு, நரகர் என்னும் நான்குவகை கதிக்குரிய எழுத்துக்களையும் அவற்றுள் முதல் சீரின் கண் வரத்தக்கவற்றையும் வரத்தாகவற்றையும் கூறுவதே கதிப் பொருத்தமாகும். உயிர் குறிலான அ, இ, உ, எ என்பனவும் வல்லின மெய்யில் இறுதி எழுத்து நீக்கி க, ச, ட, த, ப என்னும் எழுத்துக்களும் தேவர் கதிக்குரியவையாகும் என்பதை,

உயிர்க்குறில் வல்லினம் ஈற்றெழுத்தொழியப்

பயிர்ப்புறு வானவர் கதியெனப் படுமே (பன்னிரு பாட்டியல், நூ. 14)

இச்செய்யுள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. நெடில் உயிர் எழுத்துக்கள் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ என்னும் நான்கும் சிறப்பு உடைய ங, ஞ, ண, ந, ம என்னும் ஐந்து எழுத்துக்களும் மக்கள் கதிக்குரியவையாகும். ஒ, ஓ என்னும் இரண்டு உயிர்களும் ய, ர, ல, ற, ழ என்னும் ஒற்றுக்கள் ஐந்தும் விலங்கு கதிக்குரியவையாகும். உயிர் எழுத்துக்களில் எஞ்சியவையான ஐ, ஓள என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களும் ஆய்தமும், ஒற்றுக்களில் எஞ்சியவையான வ, ள, ன என்னும் மூன்று எழுத்துக்களும் நரகர் கதிக்குரியவையாகும். நூல்களில் முதல் சீரில் அமைக்கப்படும் கதிப் பொருத்தத்தில் தேவரும் மக்களும் பொருந்துவர் என்றும் விலங்கும் நரகர் கதியும் பொருந்தாது என்றும் கூறுகின்றது.

உண்டிப் பொருத்தம்

உண்டி என்பது அமுதம் நஞ்சு என்னும் இருவகைப் பெரும். நன்மை தீமைகளைச் செய்யும் எழுத்துக்களை உணர்ந்து அவற்றுள் முதல் சீரின் கண் வரத்தக்கவற்றையும்,

மலர் - 5, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2056

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வரத்தாகவற்றையும் கூறுவதாக அமைவதே உண்டிப்பொருத்தமாகும். உயிர்க்குறில் நான்கும் அ, இ, உ, எ, க, ச, த, ப, ந, ம, வ என்னும் ஒற்றுக்கள் ஏழும் அமுதவெழுத்தாகும். இவ்வெழுத்துக்கள் முதன்மொழிக்கண் வருதல் சிறப்படையதாகும். அமுத எழுத்தில் அமைந்த உயிர் குற்றெழுத்தோடு மெய் எழுத்து சேர்ந்துவரின் அவற்றையும் அமுத எழுத்தாகக் கொள்ளலாம் என்கிறது. ஆ, ஓ, என்னும் உயிர் இரண்டும் ய, ர, ல என்னும் ஒற்றுக்களும் இவ்வெழுத்துக்கள் கூடுவதனால் உண்டாகும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களும், அளபெடையும் (உயிர்), ஆய்தமும், ஐவகைக்குறுக்கமான குற்றியல் இகரமும், குற்றியல் உகரமும், ஐகார்க்குறுக்கமும், மகார்க்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும் என்னும் எழுத்துக்கள் எல்லாம் நஞ்சு எழுத்துக்கள் என்று உண்டிப் பொருத்தம் வரையறுக்கின்றது.

பால் பொருத்தம்

பால் பொருத்தம் என்பது ஆண், பெண், அலி என்னும் முப்பாலுக்குரிய எழுத்துக்களில் முதல் சீரின் கண் வரத்தக்கவற்றையும், வரத்தகாதவற்றையும் விளக்கும் பகுதியாக அமைபவையாகும். அ, இ, உ, எ, ஓ என்னும் உயிர்க்குறில் எழுத்துக்கள் ஆண்பாலுக்குரியவையாகும். ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ என்னும் நெடில் எழுத்துக்கள் ஏழும் பெண் பாலுக்குரியவையாகும். ஆய்தமும், மெய்யும் அலி எழுத்துக்களாகும். மேலும், உயிர்மெய் எழுத்துக்களில் குறில் எல்லாம் ஆண்பாலுக்கும் நெடில் எல்லாம் பெண்பாலுக்கும் வகுக்கின்றது. அந்தந்த பாலுக்குரிய எழுத்துக்கள் நூலின் முதன் மொழியில் அமைதல் வேண்டும். அலி எழுத்துக்கள் மொழிமுதலாய் அமைதல் கூடாது.

தானப் பொருத்தம்

தானம் என்பது பாலன், குமாரன், அரசன், மூப்பு, மரணம் என்னும் ஐவகைத் தானங்களுக்குரிய எழுத்துக்களைக் கூறுவதாகும். அ, இ, உ, எ, ஓ என்னும் குறிலுக்கு இனமான ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ என்னும் நெட்டெழுத்துக்களைச் சேர்த்து ஒத்த இனமின்மையால் எஞ்சி நிற்கின்ற ஐ, ஔ என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களையும் இகர உகரத்தோடு இணைத்து பாலன், குமாரன், அரசன், மூப்பு, மரணம் என்னும் ஐந்து தானங்களாக அமைவது தானப் பொருத்தமாகும். ஐந்து தானங்களும் நட்பு, உதாசீனம், பகை என்னும் மூன்று பகுதியாக அமைகின்றன. பாலன், குமாரன், அரசன் என்னும் மூன்று தானமும் நட்பு எனப்படுகின்றது. மூப்பு உதாசீனம் செய்யப்படுவதால் மூப்பு உதாசினம் என்றும், மரணம் கையறுநிலையை விளைவிப்பதால் பகை என்றும் கூறப்படுகின்றது. பாட்டுடைத் தலைவனின் இயற்பெயரின் முதலெழுத்தைப் பாலதானமாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது மங்கலச்சொல்லின் முதல் எழுத்து முதல் மூன்று தானங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். பின்னிரண்டு தானங்களாகிய மூப்பும் மரணமும் பொருந்தாதவைகளாகும்.

நாள் பொருத்தம்

நாள்களுக்கு எழுத்துக்களை வகுப்பது நாள் பொருத்தமாகும். அ, ஆ, இ, ஈ என்னும் நான்குயிரும் கார்த்திகை, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ என்னும் ஐந்தும் பூராடம் ஒ, ஓ, ஔ என்னும் மூன்றும் உத்திராடத்திற்கும் உரியவையாகும். க, கா, கி, க என்னும் நான்கும் திருவோணம், கு, கூ என்னும் இரண்டும் திருவாதிரை, கெ, கே, கை என்னும் மூன்றும் புனர்பூசம்; கொ, கோ, கௌ என்னும் மூன்றும் பூசமாகும்.

ச, ச, சி, சீ என்னும் நான்கும் இரேவதி, ச, சூ செ, சே, சை என்னும் ஐந்தும் அசுவினி, சொ, சோ, செள என்னும் மூன்றும் பரணியாகும். ஞ, ஞா, நெ என்னும் இரண்டும் சோதி, த, தீ, து, தூ, தெ, தே, தை என்னும் ஏழும் விசாகம், தொ, தோ, தெள என்னும் மூன்றும் சதயம், ந, நா, நி, நீ, நு, நூ என்னும் ஆறும் அனுடத்திற்கு உரியவையாகும்.

நெ, நே, நை என்னும் மூன்றும் கேட்டை, நொ, நோ, நௌ என்னும் மூன்றும் பூரட்டாதி, ப, பா, பி, பீ என்னும் நான்கும் உத்திரம், பு, பூ என்னும் இரண்டும் அத்தம், பெ, பே, பை, பொ,

மலர் - 5, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2056

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

போ, பெள என்னும் ஆறும் சித்திரை, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ என்னும் ஆறும் மகம், மெ, மே. மை என்னும் மூன்றும் ஆயிலியம், மொ, மோ, மௌ என்னும் மூன்றும் பூரத்திற்கு உரியவையாகும்.

ய, யா இரண்டும் உத்திரட்டாதிக்கும், யூ, யோ என்னும் இரண்டும் மூலத்திற்கும், வ, வா, வி, வீ என்னும் நான்கும் ரோகினிக்கும், வெ, வே, வை, வெள என்னும் நான்கும் மிருகசீரிடத்திற்கும் வரும் நாள் பொருத்தங்களாகும்.

இருபத்தேழு நாள்களையும் ஒன்பது ஒன்பதாக மூன்று கூறுகளாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாட்டுடைத் தலைவனின் இயற்பெயருக்கு உரிய நட்சத்திரத்திலிருந்து நூலின் முதல் எழுத்துக்கு உரிய நட்சத்திரம் வரை ஒன்பது ஒன்பதாக எண்ணி வரும்போது முதல் எழுத்தானது ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு ஆகிய எண்களுள் ஏதேனும் ஒன்றுக்கு உரியதாக வந்தால் அவ்வெழுத்தை நூலின் முதல் எழுத்தாக அமைக்கக் கூடாது. இரண்டு, நான்கு, ஆறு, எட்டு, ஒன்பது ஆகிய எண்களில் ஏதேனும் ஒன்றுக்கு உரியதாக வந்தால் அவ்வெழுத்தை நூலின் முதல் எழுத்தாக அமைக்கலாம்.

பாட்டுடைத் தலைவனின் இயற்பெயருக்கு உரிய ராசியில் இருந்து எட்டாவது ராசிக்கு உரிய எழுத்துக்கள் நூலின் முதன்மொழியாக வரக்கூடாது. அவை அட்டமராசி எனப்படும்.

கணப் பொருத்தம்

செய்யுளின் முதன்மொழி மூவசைச் சீரால் தொடங்க வேண்டும். எண் வகைக் கணங்களில் இன்ன கணத்திற்கு உரிய சீர்கள் முதல் மொழிக்குப் பொருந்த வருவது கணப் பொருத்தமாகும்.

ஆதிநேர் - கூவிளங்கனி - நீர் கணம்

ஆதிநிரை - புளிமாங்காய் - திங்கள் கணம்

முற்றுநேர் - தேமாங்காய் - இந்திரக்கணம்

முற்றுநிரை - கருவிளங்காய் - நிலக்கணம்

என்னும் இந்நான்கு கணங்களும் முதல் மொழிக்குப் பொருத்தமாகும்.

இடைநேர் - புளிமாங்கனி - தீ கணம்

இறுதிநேர் - கருவிளங்காய் - அந்தரகணம் (வானம்)

இடைநிரை - கூவிளங்காய் - சூரியகணம்

இறுதிநிரை - தேமாங்கனி - காற்று

என்னும் இந்நான்கு கணங்களும் முதல்மொழிக்குப் பொருந்தாது.

மங்கலப் பொருத்தம்

மங்கலச் சொற்கள் செய்யுளின் முதன் மொழியில் பொருந்தி வருவது மங்கலப் பொருத்தமாகும்.

பொன், பூ, திரு, மணி. புனல், ஆரணம், கடல். செங்கதிர், திகிரி, தேர், பரி, எழுத்து, மா, நிலம், கங்கை, மலை, புகழ், அமுதம், கார், புயல், உலகம், களிறு, அருந்ததி, பார், மதி, நாள், சீர், ஞெண்டு என்னும் சொற்களும் இவை போன்ற பிறவும் மங்கலப் பொருத்தத்திற்கு உரியவையாகும். முதல்மொழியில் அமையும் சொல் ஒற்றை எண்ணாக இருந்தால் நலம் என்றும் இரட்டை எண்ணாக இருந்தால் பாட்டுடைத் தலைவனுக்கு ஊனத்தை உண்டாக்கும் என்று வலியுறுத்துகின்றது. சொல்லைச் சிதைக்காமல் முதல் மொழியில் அமைக்க வேண்டும். சிதைத்தால் தலைவனுக்குத் தீமை உண்டாகும்.

பெயர்ப் பொருத்தம்

முதல் மொழியில் பொருந்த வேண்டிய பெயர்களுக்குப் பொருத்தம் காண்பது பெயர்ப்பொருத்தமாகும். முதல் சீரில் வந்து பொருந்தக்கூடிய எண்வகை பெயர்களானவை குலப்பெயரும், குடிப்பெயரும், கோத்திரப்பெயரும், குணப்பெயரும், மனப்பெயரும், ஆணைப்பெயரும், சிறப்பு பெயரும், இயற்பெயரும் என்பனவாகும். இவற்றில் சிறப்புப் பெயரையும், இயற்பெயரையும் பொருத்திக்காண்பது சிறப்புடையதாகும். அந்தணர், அரசர்,

மலர் - 5, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2056

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வணிகர், வேளாளர் என்னும் இந்நான்கும் குலப்பெயராகும். சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்பது குடிப்பெயராகும். இவை போன்ற பிற பெயர்களும் அமையும். கோத்திரப் பெயர் தந்தையின் குடிப்பெயராகும். குணப்பெயர் புலவர்கள் கொடுத்தவையாகும். மணப்பெயர் தமக்குத்தாமே விருப்பத்தோடு வைத்துக்கொள்ளும் பெயராகும். ஆணைப் பெயர் உலகத்தாரால் போற்றிப் பேசப்படுவதாகும். சிறப்புப்பெயர் மேன்மையுடைய அரசனால் வழங்கப்படுவதாகும். இயற்பெயர் சாதியின் அடையாளமாகக் கொள்ளும் பெயர்களாகும். சிறப்புப் பெயரும் இயற்பெயருமாகிய இருவகைப் பெயர்களுக்கும் முதல் சீரில் அமைந்த சொல்லுக்கும் இடையில் பொருத்தம் காண்பது பெயர்ப்பொருத்தமாகும்.

தொகுப்புரை

தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு ஐந்திலக்கணங்கள் மட்டுமே அடையாளம் காணப்பட்ட நிலையில் கிபி 8, 9ம் நூற்றாண்டில் பாட்டியல் என்ற புது இலக்கண நெறியில் ஒரு பெருவளர்ச்சியும் ஆழமும் கொண்டிருந்ததை அறிய முடியாமலே போயிற்று. பாட்டியல் பேசும் பொருளில் பொருத்தம் தமிழ் மரபிற்குப் புதுவரவாகக் காணப்படுகின்றது. பிற்காலச் சோழர்காலப் பெருவேந்தர் காலத்தில் தோற்றம் பெற்றுள்ள இவ்விலக்கண மரபு காலத்திற்கேற்ற சனாதன தர்மத்தைத் தூக்கிப் பிடிக்கும் பணியினைச் செய்துள்ளது. இருப்பினும் இலக்கியம் கண்டு இலக்கணம் படைக்கும் மரபின் காரணமாக இம் மரபினை ஏற்க வேண்டியுள்ளது. இருப்பினும் தமிழ்ச்சமூகத்திற்கு பெருங்கொடையாக அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அழிதலும் போற்றுதலும் வேண்டற்பாலது என்பதால் இவ்வெழுத்துரை அப்பொருத்த இலக்கணத்தைப் பொருத்தி அறிமுகம் செய்துள்ளது.

குறிப்புகள்

- [1] கதிரைவேற்பிள்ளை, நா. தமிழ்மொழி அகராதி. சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2003.
- [2] அண்ணாமலை, இ, சுப்பிரமணியன், பா. ரா. க்ரியாவின் தற்காலத்தமிழ் அகராதி. சென்னை, 1992.
- [3] சிங்காரவேலு. ஆ, சிவப்பிரகாசம் ஆ, அபிதான சிந்தாமணி, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை - 2001
- [4] கோவிந்தராச முதலியார், கா. ரா. (வி.உ). பன்னிருபாட்டியல். திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், திருநெல்வேலி, 1943.
- [5] அகத்தியலிங்கம், ச. ஞானமூர்த்தி, தா. ஏ. 17வது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை (தொகுதி-2). இந்திய பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், அண்ணாமலை நகர். - 1985.
- [6] கந்தையா, ந. சி. செந்தமிழ் அகராதி. உலக தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1999.
- [7] வின்சுலொ. எஸ். தமிழ் மற்றும் ஆங்கில அகராதி. ஏசியன் கல்விச் சேவை, புதுதில்லி, 1979.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.